

temmelig bethdelig Majoritet, nogle og halvtreds-
findstybe Stemmer mod Tjorten, troer jeg. Der
foreligger altsaa en i de senere Aar foretagen Af-
stemning her i Thinget, hvorefter man har
havt Betænkelse ved, i alt Fald for Lan-
dets Bedkommende, at gaae ind paa en saa-
dan Anerkjendelse af Erstatning for de Pri-
vate, som ikke have forsikret. Hvis man nu
altsaa vedtog en Lov af nærværende Indhold
for Kjøbstæderne, vilde der jo komme tilveie
en stor Forskjellighed i Forholdene for Kjøb-
stæderne og Landet, hvilket neppe af Nogen
kunde ansees for at være hensigtsmæssigt. Jeg
kan iøvrigt være enig med den ærede sidste
Taler i, at der i mange Tilfælde kan være en
høi Grad af Billighed, der taler for, at Ved-
kommende, som have lidt Skade ved Nedriv-
ning af Bygning eller Gjennemførelse af Pas-
sage, faaer Erstatning. Jeg vil ogsaa indbrømme,
at der kan være Tilfælde, hvori Bestyrelsen
for Brandforsikringen maatte finde sig i høi
Grad tilshyndet til at komme en saadan For-
bring paa Erstatning imøde, men det er ogsaa
ganste vist, at der er en heel Deel Tilfælde,
hvor der ikke for Brandforsikringen vilde være
nogensomhelst Anledning til at komme flige
Forbring imøde, medens der paa den anden
Side meget godt i flige Tilfælde kunde være
et gylbigt Grundlag for en Erstatningsfordring
for den Private. Jeg kan saaledes tænke mig,
at der ved en Ildbrand af Tjenesteiver, maa-
stee af Private, der ere komne tilstede, maastee
af de Commanderende, stee en uhensigtsmæs-
sig eller idetmindste overilet Nedrivning; i saa
Tilfælde forekommer det mig, at det vilde være
urigtigt, om de Private ikke fik Erstatning. Men
Hovedsagen er dette — som ogsaa den ærede
sidste Taler gjorde opmærksom paa —, at Lovfor-
slaget skulde tages fra en anden Side, og navnlig
indsfrænke sig til at bestemme, hvorledes og
af hvem Erstatningen skulde udredes, idet jeg
antager, at den bestaaende Lovgivning fuldstæn-
dig indeholder det Fornødne, som den ærede
Forlagsstiller har tilfattet ved §§ 1 og 2.
Der staaer ligefrem i Brandpolitiloven for
Landet, dens § 42, at man skal taale, at der
aabnes Passage ved Nedrivning af Gjerder og
deslige; der er ligefrem udtalt en Forpligtelse
for de Private til at taale Sligt, naar det

findes nødvendigt af den ved Branden Comman-
derende. For Kjøbstæderne er der ganste vist
ikke nogen tilsvarende Bestemmelse, men den
ligger ligefrem i Sagens Natur, og den er
anerkjendt idetmindste indirecte i en Bestem-
melse, der indeholdes i § 4 i Brandforsik-
kringsanordningen for Kjøbstæderne af 29de
Februar 1792, idet der bestemmes, at som
Brandskade skal ogsaa erstattes den Skade, der
stee ved Nedrivning eller anden Foranstalt-
ning for at hemme eller standse Ilden. Alt-
saa troer jeg ikke, at der i Lovgivningen er
nogen Lacune, der behøver at udfyldes, for at
gjøre det sikkert, at Brandvæsenet maa have
denne Ret til at nedrive, men ganste vist mang-
ler der Bestemmelser for, hvorledes Erstatning
skal gives i det Tilfælde, at det er ikke-forsik-
rede Gjenstande, hvorpaa Skaden er steeet. Jeg
skal altsaa tillade mig at slutte mig til den
Opfordring, som den ærede Forlagsstiller fik
fra den ærede foregaaende Taler, til at tage
sit Forslag tilbage, idet jeg ikke nærer Tvivl
om, at Justitsministeren vil tage Spørgsmaalet
under alvorlig Overvejelse, medens jeg ogsaa
troer, at det vil være heldigere, at denne Sag
sættes igang fra Regjeringens Side, og altsaa
forberedes paa den omhyggeligere Maade, som
selvsølgelig staaer i Regjeringens Magt.

Winther: Jeg kan ikke Andet end al-
deles give de to ærede sidste Talere Ret i deres
Betragtning af Sagen i dens Heelhed, men
der er en Udtalelse, som er kommen fra den
ærede Rigsdagmand for Kjøbenhavns 7de
Valgfreds (Casse), som gjør, at jeg har be-
gjært Ordet. Den ærede Rigsdagmand sagde,
at Billighed i høi Grad talte for, at der i
visse Tilfælde gaves Erstatning til dem, der
lede Skade ved Foranstaltninger fra det Of-
fentliges Side i Anledning af Ildbrand. Det
forekommer mig, at dette er en allfor svag Ud-
talelse. Det er efter min Mening en ligefrem
Ret, som enhver privat Mand her i Landet
har i Henhold til Grundlovens Grundsatning,
at man ikke maa fra det Offentliges Side
tilføie ham Skade eller paa nogen Maade be-
mægtige sig hans Eiendom eller disponere over
den i nogen Retning, uden at give ham Er-
statning for den Skade, som i det Almenes